

Kraków, dnia 30 lipca 2012 r.

01.08.2012

L.oz. 2698 L.zal.

Trybunał Konstytucyjny
Al. Jana Christiana Szucha 12a
00-918 Warszawa

Sygn. akt Ts 86/12

Skarżący: K B , reprezentowany przez pełnomocnika, adw. Tomasza Wróbla

PISMO PROCESOWE

Działając w imieniu skarżącego K B , w odpowiedzi na zarządzenie z dnia 17 lipca 2012 r. w przedmiocie wezwania do uzupełnienia braków formalnych, w załączeniu przedkładam pełnomocnictwo szczególne do sporządzenia skargi konstytucyjnej i reprezentowania skarżącego przed Trybunałem Konstytucyjnym określające dokładnie sprawę, do której zostało sporządzone, oraz datę jego sporządzenia, jak również kserokopię potwierdzenia nadania skargi konstytucyjnej w dniu 3 kwietnia 2012 r. w placówce operatora publicznego. Nadto wyjaśniam, co następuje.

Zastosowanie zaskarżonego przepisu art. 69 § 4 kk naruszało konstytucyjne prawo do wolności osobistej skarżącego, o którym mowa w art. 41 ust. 1 Konstytucji.

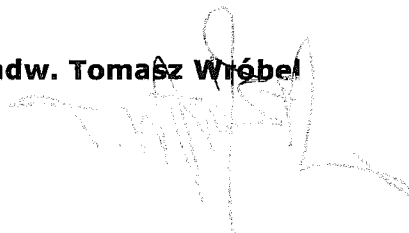
Prima facie co prawda zdawać by się mogło, że skoro przepis ten stanowił podstawę do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej względem skarżącego kary pozbawienia wolności, to nie był zdolny do spowodowania tego rodzaju naruszenia. Mało tego, ukształtował on sytuację skarżącego w ten sposób, że (przynajmniej do czasu wydania stosownego postanowienia w postępowaniu wykonawczym) kara pozbawienia wolności nie będzie wobec niego wykonywana, a zatem do naruszenia prawa do wolności osobistej skarżącego w rozumieniu powszechnym (przynajmniej do tego czasu) nie dojdzie. Niemniej jednak na kwestię tę należy spojrzeć nieco bardziej wnikliwie. Po pierwsze zauważyć wypada, że orzeczenie o karze pozbawienia wolności należy traktować jako całość, której tylko jednym z elementów jest warunkowe zawieszenie jej wykonania. Warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary, jak wskazuje się w piśmiennictwie, jest bowiem integralną częścią orzeczenia o karze i należy je traktować jako szczególną formę wymiaru kary, czy też specyficzną karnoprawną reakcję na popełnione przestępstwo (por. A. Zoll [w:] A. Zoll (red.), Kodeks karny. Część ogólna. Tom I. Komentarz do art. 1-116 k.k., Warszawa 2012, s. 944-945). Po wtóre tego rodzaju decyzja obciążona jest ryzykiem zarządzenia wykonania tejże kary w przyszłości. Istnieje

zatem potencjalna możliwość rzeczywistego wkroczenia w konstytucyjne prawo do wolności osobistej. Po trzecie wreszcie, co najistotniejsze, przepis art. 69 § 4 kk czyni warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w przypadku przypisania występku o charakterze chuligańskim czymś – z uwagi na charakter przesłanki opisanej w tymże przepisie – zupełnie wyjątkowym.

Podsumowując, stwierdzić należy, iż w związku z orzeczeniem wobec skarżącego kary pozbawienia wolności, którego jednym z integralnych elementów było warunkowe zawieszenie jej wykonania, poprzez zastosowanie art. 69 § 4 kk, stanowiącego (wraz z innymi przepisami Kodeksu karnego) podstawę wymiaru tejże kary, doszło do naruszenia jego konstytucyjnego prawa do wolności osobistej.

Wobec uzupełnienia wszystkich braków formalnych zgodnie z zarządzeniem z dnia 17 lipca 2012 r. wnoszę o nadanie skardze dalszego biegu.

adw. Tomasz Wróbel

Załączniki:

- pełnomocnictwo
- kserokopia dowodu nadania skargi konstytucyjnej
- 4 odpisy pisma wraz z załącznikami